

на развитіе, какъто са види въ чудесныя преводъ на Новыя Завѣтъ по старыя езыхъ.

Този езыхъ ѣ вѣтъ огъ юговѣсточнытъ или вѣсточнытъ славенскы нарѣчія, и който на послѣдкъ бѣше придобылъ названіето *черкозно-славенскый*. Ако Славенскытъ писатели и да не са срѣщатъ въ мнѣніята си за происхожденіето му, но полека-лека сичкытъ зехъ да са убѣждаватъ, че той трѣба да са нарича не другоиче, освѣнь *Старо-българскый*. Шлецеръ казва: « Огъ сичкытъ днешны славенскы езыхы, Старо-Българскыйтъ е найпѣлно развитъ и обработенъ езыхъ. Неговъ образецъ ѣ былъ грѣкыйтъ, най-обработенъ на онуй време. И никое нарѣчіе не ѣ имало толкозь прилѣгъ за да усвои красотытъ на грѣкыя. » Да ли Славенытъ и преди IX-й вѣкъ сж имали писменъ езыхъ или не, ный не можемъ каза опредѣлительно; но твърдѣ ѣ вѣроятно, че тѣ трѣба да сж употреблявали писмата на нѣкои отъ народытъ, които сж ги окружавали: твърдѣ е за вѣрванье, че тѣ може да сж употреблявали руническытъ писмена на Готытъ. Нѣкои русскы списатели въ началото на настоящыя вѣкъ увѣрявахъ, че руническата азбука ѣ была първоначалната на Славенытъ, но това мнѣніе са сподѣля отъ малцына сега. Споредъ свидѣтелството на Черноризца Храбра, писатель отъ X-й вѣкъ, Славенытъ по-напредъ нѣмали нито книги, нито буквы, освѣнь разны едны бѣлѣзы, които сж дражляли на рабобы. ⁽¹⁷⁾

Тукъ ный ще сключимъ съ почтенныя разска-

(17) Чети за сжщытъ думы на този славенскый писатель въ първыя періодъ на Исторіята ни.